

която то все още разполага с право на обжалване — Евентуални последици на риска от накръняване на основните права на засегнатото лице и в частност — на зачитането на правото на личен и семеен живот — за решението, което трябва да бъде взето от съдебните органи на изпълняващата държава членка

Диспозитив

Член 4, точка 6 и член 5, точка 3 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки трябва да се тълкуват в смисъл, че когато съответната изпълняваща държава членка е приложила член 5, точки 1 и 3 от това рамково решение във вътрешния си правен ред, изпълнението на европейска заповед за арест, издадена с цел изпълнение на задочно постановена присъда по смисъла на член 5, точка 1, може да бъде обвързано с условието засегнатото лице, което е гражданин или пребиваващ в изпълняващата държава членка, да бъде върнато в последната, евентуално за да изтърпи тая наказанието, наложено му след приключването на повторното разглеждане, проведено в издаващата държава членка в негово присъствие.

(¹) ОВ С 233, 26.9.2009 г., стр. 11.

Решение на Съда (втори състав) от 14 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep — Нидерландия) — JA van Delft, JC Ramaer, JM van Willigen, JF van der Nat, CM Janssen, O Fokkens/College van zorgverzekeringen

(Дело С-345/09) (¹)

(Социално осигуряване — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Дял III, глава 1 — Членове 28, 28а и 33 — Регламент (ЕИО) № 574/72 — Член 29 — Свободно движение на хора — Членове 21 ДФЕС и 45 ДФЕС — Здравноосигурителни обезщетения — Носители на правото на пенсия за старост или на обезщетение за неработоспособност — Пребиваване в държава членка, различна от държавата, която отговаря за изплащането на пенсията или обезщетението — Предоставяне на обезщетения в натура в държавата на пребиваване за сметка на държавата, която отговаря за изплащането — Липса на регистриране в държавата на пребиваване — Задължение за плащане на вноски в държавата, която отговаря за изплащането — Изменение на националното законодателство на държавата, която отговаря за изплащането — Непрекъснатост на здравното осигуряване — Разлика в третирането между местни и чуждестранни лица)

(2010/С 346/28)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Centrale Raad van Beroep

Страни в главното производство

Жалбоподатели: J.A. van Delft, J.C. Ramaer, J.M. van Willigen, J.F. van der Nat, C.M. Janssen, O. Fokkens

Ответник: College van zorgverzekeringen

Предмет

Преюдициално запитване — Centrale Raad van Beroep — Тълкуване на Договора за ЕО, на членове 28, 28а и 33, и на точка 1, букви а) и б) от раздел Р от приложение VI към Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26) и на член 29 от Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 година относно определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71 (ОВ L 74, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 74) — Носители на правото на пенсия или на обезщетение — Задължение за регистриране в Съвета за здравно осигуряване на Нидерландия — Задължение за плащане на вноски

Диспозитив

- Членове 28, 28а и 33 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 1992/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година, във връзка с член 29 от Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 година относно определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71 за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица и техните семейства, които се движат в рамките на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 311/2007 на Комисията от 19 март 2007 година, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която предвижда, че носителите на право на пенсия или на обезщетение за неработоспособност, дължили съгласно законодателството на тази държава, които пребивават в друга държава членка, в която съгласно членове 28 и 28а от Регламент № 1408/71 те имат право на обезщетения за болест в натура, предоставяни от компетентната институция на последната държава членка, трябва да плащат — под формата на удържка от посочената пенсия или обезщетение за неработоспособност — вноски на основание посочените обезщетения в натура, дори когато не са се регистрирали в компетентната институция на държавата членка по тяхното пребиваване.
- Член 21 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която предвижда, че носителите на право на пенсия или на обезщетение за неработоспособност, дължили съгласно законодателството на тази държава, които пребивават в друга държава членка, в която съгласно членове 28 и 28а от Регламент № 1408/71, изменен с Регламент № 1992/2006, имат право на обезщетения за болест в натура, предоставяни от компетентната институция на последната държава членка, трябва да плащат — под формата на удържка от посочената пенсия или обезщетение за неработоспособност — вноски на основание посочените обезщетения в натура, дори когато не са се регистрирали в компетентната институция на държавата членка по тяхното пребиваване.

Обратно, член 21 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска такава национална правна уредба, доколкото тя въвежда или съдържа — което запитващата юрисдикция следва да провери — необоснована разлика в третирането между местните и чуждестранните лица, що се отнася до гарантирането на непрекъснатостта на общата закрила срещу риска от заболяване, от която те се ползват в рамките на сключените преди влизането в сила на тази правна уредба осигурителни договори.

(¹) ОВ С 11, 16.1.2010 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 28 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Antwerpen, Белгия) — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau/SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

(Дело С-367/09) (¹)

(Преюдициално запитване — Засагане на финансовите интереси на Европейския съюз — Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 — Член 1, член 3, параграф 1, трета алинея, членове 5 и 7 — Регламент (ЕИО) № 3665/87 — Член 11 и член 18, параграф 2, буква в) — Понятие за икономически оператор — Лица, които са взели участие в извършването на нередността — Лица, които са задължени да поемат отговорността за нередността или да гарантират, че тя няма да бъде извършена — Административна санкция — Непосредствено действие — Давностен срок — Прекъсване)

(2010/С 346/29)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Antwerpen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Ответници: SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

Предмет

Преюдициално запитване — Hof van beroep te Antwerpen — Тълкуване на член 1, член 3, параграф 1, трета алинея, членове 5 и 7 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166) и на член 18, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕИО) № 3665/87 на Комисията от 27 ноември 1987 година за определяне на подробни общи правила за прилагане на системата на възстановявания при износа на земеделски продукти (ОВ L 351, стр. 1) — Понятие за икономически оператор — Лица, които са взели участие в извършването на

нередността или са задължени да поемат отговорността за нея, или да гарантират, че тя няма да бъде извършена — Давностен срок — Прекъсване

Диспозитив

1. Членове 5 и 7 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности не се прилагат така, че да се допусне да бъде наложена административна санкция само на основание на тези разпоредби, тъй като налагането на административна санкция на дадена категория лица във връзка със защитата на финансовите интереси на Съюза изисква, преди да е извършена разглежданата нередност, или законодателят на Съюза да е приел секторно законодателство, в което се определят споменатата санкция и условията за нейното налагане на посочената категория лица, или евентуално, ако такова секторно законодателство все още не е прието на равнище Съюз, правото на държавата членка, в която е извършена нередността, да е предвиждало налагането на административна санкция на тази категория лица.

2. При обстоятелства като разглежданите в главното производство, при които секторното законодателство на Съюза все още не е изисквало от държавите членки да предвидят ефикасни санкции за случаите, когато специализирана международна агенция за контрол и надзор, одобрена от държава членка, е издала сертификати с невярно съдържание, член 7 от Регламент № 2988/95 допуска държавите членки да наложат санкция на тази агенция в качеството ѝ на лице, което „е взело участие в извършването на нередността“ или е „задължено да поеме отговорността за нея“ по смисъла на тази разпоредба, при условие обаче че санкцията е наложена на ясно и недвусмислено правно основание — обстоятелство, което запитващата юрисдикция следва да провери.

3. При обстоятелства като разглежданите в главното производство уведомяването на специализираната международна агенция за контрол и надзор, издала сертификат за освобождаване за консумация във връзка с конкретен износ, относно доклад от проверка, в който се посочва, че при износа е извършена нередност, отправянето до тази агенция на искане тя да представи допълнителни документи, за да се провери дали стоките действително са освободени за консумация, и изпращането на препоръчано писмо, с което на посочената агенция се налага санкция поради участието ѝ в извършването на нередност по смисъла на член 1, параграф 2 от Регламент № 2988/95, представляват достатъчно конкретни действия, които са съобщени на съответното лице и са свързани с разследването или преследването на нередността, и следователно с тях се прекъсва давностният срок по смисъла на член 3, параграф 1, трета алинея от посочения регламент.

(¹) ОВ С 297, 5.12.2009 г.